

Jotvingių gimnazijos bibliotekininkė Vilija Dranginytė: „Mokyklos įvaizdis viešojoje erdvėje yra labai svarbus“

Pasaulį keičiančios technologijos neaplenkia ir mokyklų bibliotekų, kurių darbuotojams vis dažiau tenka ne skaitytojo formuliarius tvarkyti, bet ir tapti medijų specialistais. Nesikeičia galbūt tik žmogiškieji santykiai, nes gimnazistai bibliotekoje ir arbatos išsivirti nori, ir pasikalbėti. Apie visa tai – pokalbyje su Jotvingių gimnazijos bibliotekos vedėja V. Dranginyte.

Saulė PINKEVIČIENĖ

– Kaip keičiasi mokykloje dirbančių bibliotekininkų darbo specifika su naujomis tobulėjančiomis technologijomis?

– Visų pirma, akivaizdu, kad ji tikrai keičiasi. Dabar neužtenka tik pateikti informaciją, bet reikia ir mokėti ją analizuoti, pritaikyti mokinių ir mokytojų poreikiams. Reikia būti atsakingiems ir etiškiems, daug dėmesio skirti skaitymo skatinimui – organizuoti susitikimus su rašytojais, įdomiais žmonėmis, gebėti vertinti literatūrą, komplektuoti fondus atsižvelgiant į gimnazijos ugdymo programą ir pasiūlyti bibliotekos lankytojams. Šiuo metu vyrauja mobiliosios technologijos, šie pokyčiai irgi skatina keistis ir mokyklos bibliotekininkus. Būtina nuolat domėtis naujovėmis ir jas taikyti savo darbe.

vėmis ir jas taikyti savo darbe.

Visi gimnazijos bibliotekos procesai yra automatizuoti: dirbame MOBIS programa, automatizuotai kataloguojame, komplektuojame fondus, aptarnaujame skaitytojus, pateikiame katalogą internete, apskaitome ir valdome visus bibliotekinio darbo procesus.

Mokome lankytojus naudotis ki-

Jotvingių gimnazijos bibliotekininkė Vilija Dranginytė sako, kad jai patinka darbingas šurmulyš, kai kiekvienas atėjęs atranda reikiamą dokumentą ar savo erdvę pabūti mokyklos bibliotekoje.

tų bibliotekų katalogais, ieškoti norimos informacijos internete, mokomosiose kompiuterinėse programose ir pan. Nemažą dalį fondo sudaro skaitmeniniai ištekliai: būtina mokėti jais naudotis ir pasiūlyti mokytojams.

– Iš šalies žiūrint, tapote medijų specialistais, mokyklų metraštininkais – Jotvingių gimnazija šia prasme ypač aktyvi. Kas Jums svarbiausia šioje veikloje? Ar lieka joje vietos kūrybiškumui?

– Mokyklos įvaizdis viešojoje erdvėje, mano nuomone, yra labai svarbus. Gimnazijoje dirbu jau vienuoliktą metą (anksčiau dirbau tuometėje Vidzgirio vidurinėje mokykloje), iš jų beveik aštuonerius esu kaip ir įstaigos metraštininkė. Dalyvauju visuose gimnazijoje vykstančiuose renginiuose, juos fiksuoju, fotografuoju. Informacija pateikiama gimnazijos interneto svetainėje, socialiniuose tinkluose, vietinėje žiniasklaidoje ir gimnazijos televizijos ekranuose. Dažnai tenka pasukti galvą, kaip tą informaciją pateikti, kaip ją susisteminti, kad būtų informatyvi, įdomi skaityti ir paskatintų domėtis įvairia gimnazijos veikla. Įvairių įvykių ir renginių – labai daug, kartais tenka atsirinkti ir ne viską skleisti. Juk tai, kas įdomu mūsų bendruomenės nariams, gali nedominti kitų.

Šiais mokslo metais gimnazijoje veikia jaunųjų žurnalistų būrelis, tad šį darbą dalijamės su mokiniais. Visa informacija apie mokyklos gyvenimą įvairiose laikmenose yra kaupiama ir saugoma bibliotekoje, prieinama kiekvienam pageidaujantiems.

– Ar apskritai esate „inter-

netinis“ žmogus, ta prasme, ar išmanusis telefonas ir feisbukas Jums reikalingas ir laisvalaikio?

– Tvarkau gimnazijos ir Alytaus miesto bibliotekininkų interneto svetaines, fiksuoju ir fotografuoju įvykius, juos viešinu feisbuko ir instagramo paskyroje. Tenka nemažai susidurti su išmaniosiomis technologijomis darbe. Vis dėlto manau, jog nesu „internetinis“ žmogus. Asmenine feisbuko paskyra naudojuosi labai retai, elektroninių knygų neskaitau, labiau tradicines. Išmanusis telefonas dažniausiai tarnauja tik skambinti ir, kartais, fotografavimui. Tiesa, elektroninis paštas – būtinas ir darbiniais, ir asmeniniais reikalais.

– Kaip keičiasi mokyklos bibliotekos vieta gimnazijos gyvenime, juk dabar popierinių knygų fondas ir jų išdavimas turbūt nėra ta svarbiausioji bibliotekininko darbo dalis?

– Tiesa, kad knygų išdavimas tikrai nėra svarbiausia darbo dalis. Bibliotekininkui privalu nuolat kelti kvalifikaciją, domėtis naujausia literatūra, žinoti savo miesto ir krašto aktualijas, rinkti kraštotyrinę medžiagą.

Manau, mokyklos bibliotekininkui svarbu žinoti, o gal net pajauti ir tai, ko gimnazistas ar mokytojas nori. Gal jis nori tiesiog pabendrauti, kažkuo pasidalyti? O kartais gal nori kartu arbatos išgerti, sužinoti, kurioje bibliotekoje rasti norimą knygą, pasiguosti dėl gauto blogo pažymio ar... vie-

nas kampe parymoti.

– Internetinė skaitykla yra jau kasdienybė, o ko gimnazistai apskritai ateina į biblioteką?

– Pasitarti, pabendrauti su bibliotekininkėmis ir draugais, paklausti muzikos, išgerti arbatos, žiūrėti filmų, dalyvauti renginiuose ir įvairiuose susitikimuose. Kartu juos organizuoti, spaudą pavartyti, kopijuoti, spausdinti, skenuoti dokumentus, naudotis įvairiomis technologijomis, pasižiūrėti eksponuojamų parodų, įvairios literatūros pasiimti, teikti įvairius pasiūlymus ir konkrečius pageidavimus, spręsti problemas. Asmeniškai man labai patinka tas nuolatinis šurmulyš, kuomet matai, kad kiekvienas atėjęs gauna reikiamą dokumentą ar suranda savo erdvę tiesiog pabūti...

– Kaip matytumėte mokyklos biblioteką dar po gerų dešimties metų?

– Aš manau, kad spausdintų knygų fondas išliks, vadovėliai spausdinti irgi bus reikalingi, tiesa, palaipsniui juos išstums elektroniniai. Tikriausiai reikės ieškoti naujų paslaugų, steigti naujas, modernesnes erdves, pakeisti baldus funkcionaliais ir lengvai transformuojamais. Mokyklos biblioteka bus aprūpinta naujausiomis technologijomis, daugės elektroninių knygų ir kitų išteklių. Bet taip pat tikiu, kad čia dirbs ir jausis reikalingas žmogus – bibliotekininkas, įgijęs naujų kompetencijų.

JAV alaus darykla ant skardinių deda šunų iš prieglaudos nuotraukas

Floridos valstijoje įsikūrusi alaus darykla „Motorworks Brewing“ išleido specialią alaus skardinių partiją su šunų iš tenykštės gyvūnų prieglaudos nuotraukomis.

Kaip pranešė JAV televizijos kanalas CBS, akcija buvo sėkminga. Iš viso buvo parduota 150 išskirtinių pakuočių po keturias skardines su šunų atvaizdais, du

iš jų jau turi naujus šeiminius. Pasak alaus daryklos atstovų, jie sulaukė daug atsiliepimų ir galvoja apie naujos partijos išleidimą.

Visi už šias alaus skardines gauti pinigai bus perduoti savanorių organizacijai, kuri rūpinasi benamiais gyvūnais.

ELTA

